

ΛΗΛΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΔΕΚΗΜΗ

ΕΤΟΣ ΚΒ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1893. ΔΡΙΘ. 301

Συνδρομὸς ἑτήσια ἐν ἑξαμήνῳ Δρ. 1:—
ἑξαμηνιαίῳ φρ. 2:—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,
Ἐν τῷ Σταδίῳ ἀριθ. 26.

Εἰς οὐδέναν, κλητὴν τῶν σακεϊκῶν
ἐπισημοκρατῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς
τῶν Παίδων» ἄνευ προκληρωμένης:

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους λαμπρὰ ἀνατέλλει
Ἐν μέσῳ γελῶτων, ἐν μέσῳ χαρᾶς
Ἐν δῶρον ἀγάπης καθεὶς ἀποστέλλει
Κ' ἐκφράσεις χιλίων εὐχῶν ζωηράς.

ὦ, πόσον ταχέως παρέρχεται ὁ χρόνος!
Ἀνέμου πῶς εἶνε νομαίσεις πνοή,
Ὅμοῦ πλὴν μ' ἐκείνων διαβαίνει συγχρόνως
Καὶ βέει ὡς νῆμα πηγῆς ἡ ζωή.

Παρήλαθον ἐν ἔτος, ἰδοὺ ἐσπευσμένως
Οὐδεὶς πλὴν λυπεῖται οὐδεὶς τὸ πονεῖ.
Τὸ ἄλλο, τὸ νέον, προσδέχονται ἄσμενως
Ὁ νέος, ὁ γέρον, ὁ παῖς, ἡ γυνή.

Ἡ πόλις μας ἔχει μορφήν ἀσυνήθη.
Ἀὐτὴν περιβάλλει ὡραία στολή.
Φαιδρὰ διατρέχουν τοὺς δρόμους τὰ πλήθη.
Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἐκεῖ τὰ καλεῖ.

Χαρᾶς εἶν' ἡμέρα καὶ ὄμοιος ὁπόσον
Πτωχοὶ, τεθλιμμένοι λυποῦνται, πονοῦν.
ὦ, πόσα παιδιὰ ἀντὶ νὰ γελῶσι
Γυμνὰ δακρυσμένα ριγοῦν καὶ πονοῦν!

Τὰ δύστυχα ταῦτα, ὦ, μὴ λησμονῶμεν
Ἐν μέσῳ τῆς τόσῃς τρελλῆς μας χαρᾶς,
Διότι ἂν ὄλοι ἡμεῖς εὐθυμῶμεν,
Ἐκεῖνα διέρχονται ὡραὶς πικράς.

Ὅτι εἶν' ἀδελφοὶ μας σκεφθῆτε, παιδιὰ,
Οἱ ἀνθρώποι ὄλοι, πτωχοὶ, δυστυχεῖς,
Κ' εἰς οἶκτον ἂς κλίν' ἡ ἀγνὴ σας καρδιά
Οἱ πάντες δὲν εἶνε ὡς σεῖς εὐτυχεῖς.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

ΠΩΣ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ...
(Ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδόσεως)

Ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη ἐν Ῥώμῃ μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὰ ἄνω, εἰς σταυρὸν ὅμοιον μὲ τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰ. Χριστοῦ.

Ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐδέθη εἰς σταυρὸν καὶ ἀφῆθη ἐκεῖ ἕως οὐ ἀπέθανεν ἀπὸ ἐξάντλησιν.

Ὁ Ἰάκωβος ὁ Μέγας ἀπεκεφαλίσθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἡρώδου ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ὁ Ἰάκωβος ὁ Μικρὸς κατεκρημνίσθη ἀπὸ ὑψηλὸν τι μέρος, ἔπειτα ἐλιθοβολήθη καὶ τελευταῖον ἐφρονεῖτο διὰ κοπάνου γναφείως.

Ὁ Φίλιππος ἐστάθη καὶ ἐκρεμάσθη εἰς μίαν στήλην.

Ὁ Βαρθολομαῖος ἐξεδάρη κατὰ διαταγὴν βαρβάρου τινὸς βρασιλέως.

Ὁ Ματθαῖος ἐφρονεῖτο διὰ διστόμου μαχαίρας.

Ὁ Θωμᾶς ἐκτυπήθη μὲ βέλη, ἐν ᾧ προσήυετο καὶ ἔπειτα διετρυπήθη διὰ δόρατος καὶ ἀπέθανε.

Ὁ Σίμων ἐσταυρώθη καθ' ὅν τρόπον καὶ ὁ Χριστός.

Ὁ Μάρκος ἐσύρθη διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Ἀλεξανδρείας ἕως οὐ ἐξέπνευσεν.

Ὁ Λουκᾶς ἐκρεμάσθη εἰς μίαν ἐλαίαν ἐν Ἐλλάδι.

Ὁ Ἰωάννης ἀπέθανε φυσικὸν θάνατον.

Ὁ Παῦλος ἀπεκεφαλίσθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Νέρωνος.

Ὁ Ἰούδας ἐκρεμάσθη καὶ πεσὼν πρόμυττα ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον αἱ ἐξεχύθησαν διὰ τὰ ἐντόστια αὐτοῦ.

Ὁ Βαρνάβας ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

Η ΜΑΥΡΗ ΒΡΑΙΟΤΗΣ.

ή
αυτοβιογραφία ενός ἵππο-
(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Τὸ ἄλλο δυσάρεστον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ δοκιμάσω, ἦτο τὸ πετάλωμα ἢτο δὲ πολὺ σκληρὸν κατὰ πρῶτον. Ὁ Κύριός μου ἐπῆγε μαζί μου εἰς τὸν πεταλωτὴν διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι δὲν θὰ ἐπονοῦσα, οὔτε θὰ ἐτρόμαζον. Ὁ πεταλωτὴς ἔλαβε τοὺς πόδας μου εἰς τὴν χεῖρά του τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ ἀπέκοψε μέρος τοῦ χαλιῦ μου. Δὲν μὲ ἐπόνεσε, ὥστε ἰστάμην ἐπὶ τῶν τριῶν σκελῶν μου ἡσυχος ἕως οὐ ἔκαμε τὸ αὐτὸ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας μου. Ἐπειτα ἐπῆρε εἰς τὸ χεῖρ τὸν ἕν κομμάτιον σιδήρου εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ποδός μου καὶ τὸ ἐφήρμοσε διὰ καρφίων, ὥστε ἐστερεώθη καλῶς εἰς τὸ νύχι μου. Οἱ πόδες μου μὰ ἐφαίνοντο τότε βαρεῖς καὶ σκληροί, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν ἐσυνειθισα καὶ εἰς τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα ὁ κύριός μου ἤρχισε νὰ μὲ γυμνάξῃ νὰ φέρω τὰ χαμπουρα. Ἐδῶ ἦσαν νέα καλὶν πρᾶγματα. Πρῶτον σκληρὸς λαμοδέτης ἐτέθη ἀκριβῶς εἰς τὸν τραχηλόν μου, καὶ δύο μεγάλα κομμάτια ἀπὸ δέρμα ἐτέθησαν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου, ταῦτα ὀνομάζονται παρώπια, τὰ ὁποῖα μὲ ἐμπόδιζον ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπω εἰς τὰ πλάγια, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ ἔμπροσθεν. Κατόπιν ἐτέθη εἰς τὴν βᾶχιν μου ἕν μικρὸν σαμαράκι μὲ ἕν ἀηδὲς σκληρὸν λωρίον, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόζετο ὑπὸ τὴν οὐρὰν μου, ὀνομάζεται δὲ ὑπούριον ἢ τὸ ἐμισούσα δὲ ὑπερβολικά, διότι ἦτο ἐπίσης δυσάρεστον ὡς ὁ χαλινός. Πότε δὲν εἶχον τὴν διάθεσιν νὰ κλοτσιῶ, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχον κλίσιν πρὸς τὸ λάκτισμα, ποτὲ δὲν ἔμπορουσα νὰ λακτίσω τόσο καλὸν κύριον, ὁποῖος ἦτο ὁ κύριός μου ὡς τὸν καιρὸν ἐσυνειθισα εἰς ὅλα ταῦτα καὶ ἔμπορουσα νὰ κάμνω τὴν ἐργασίαν μου ἐπίσης καλῶς ὅσον καὶ ἡ μητέρα μου.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσω νὰ ἀναφέρω ἕνα ἄλλο πρᾶγμα τῆς γυμνάσεώς μου, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐθεώρουν μέγα πλεονέκτημα. Ὁ κύριός μου μὲ ἐστελεε μίαν φορὰν εἰς τὸ ὑποστατικὸν ἑνὸς γείτονος γεωκτῆμονος, ὅστις εἶχεν ἕν λειβάδι, εἰς τὰ πλάγια τοῦ ὑποῖου διήρχετο σιδηρόδρομος. Ἐκεῖ ἦσαν ὀλίγα πρόβατα καὶ ἀγελάδες καὶ ἐγὼ ἀφῆθην νὰ βόσκω μεταξὺ αὐτῶν.

Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὸν πρῶτον συρμὸν ὅστις διῆλθεν ἐκεῖθεν. Ἐβόσκον ἡσυχῶς πλησίον τοῦ φραγμοῦ, ὅστις ἐχώριζε τὸ λειβάδιον ἀπὸ τὸν

σιδηρόδρομον, ὅταν ἤκουσα παράδοξάν τινα ἦγον μακρόθεν, πρὶν δὲ ἰννοήσω καλῶς πόθεν ἤρχετο μακρὸς συρμὸς ἀμαξῶν διῆλθεν ἀστραπηδὸν ἀπ' ἔμπροσθέν μου μὲ τρομερὸν κρότον καὶ μὲ στήλην καπνοῦ, τόσον δὲ ἐτρόμαξα, ὥστε μὲ ἐπῆρε κάμποσον χρόνον νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸν ἑαυτόν μου. Ἀμέσως τὸ βᾶλα στὰ πόδια καὶ ἐφυγον καλπάζων πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ λειβαδίου καὶ ἐκεῖ ἰστάθην φρίττων ἀπὸ ἐκπληξίν καὶ φόβου. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας διάφοροι ἄλλοι συρμοὶ διῆλθον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους, τινὲς βραδύτερον καὶ ἄλλοι ταχύτερον βαίνοντες, ὅλοι δὲ ἰσταμάτουν εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον κείμενον σταθμὸν, ἐκφέροντες ὄξυν συρμιὸν πρὶν σταματήσου. Τὸ θέαμα τοῦτο ἐνόμιζον πολὺ τρομερὸν, ἀλλ' αἱ ἀγελάδες ἐξηκολούθουν νὰ βόσκουν ἡσυχῶς, καὶ οὐδὲ κεν τὴν κεφαλὴν των ἐσήκωνον, ὅτε τὸ μαῦρον ἐκεῖνο πρᾶγμα τὸ φουσῶν καὶ τρίζον διήρχετο.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας δὲν ἔμπορουσα νὰ βοσκῆσω ἡσυχῶς, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν εἶδα ὅτι τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα ποτὲ δὲν ἦλθεν εἰς τὸ λειβάδι ἢ μὲ ἐβλαψεν εἰς τὸ παραμικρὸν, ὅθεν ἤρχισα νὰ ἀδιαφορῶ, καὶ ταχέως ἐβόσκον τόσο ἡσυχῶς ὅσον τὰ πρόβατα καὶ αἱ ἀγελάδες!

Ἐκτοτε ἔχω ἰδεῖ πολλοὺς ἵππους τρομαζοντας καὶ ἀησύχους εἰς τὴν θέαν καὶ τὸν ἦγον τῆς ἀτμομηχανῆς, ἐνῶ ἐγὼ χάρις εἰς τὸν καλὸν μου κύριον εἶμαι τόσο ἀφοβός εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ὅσον καὶ εἰς τὸν σταυλὸν μου.

Τώρα, ἰάν τις θέλῃ νὰ γυμνάσῃ καλῶς νέον ἵππον, αὐτὸς εἶναι ὁ κατάλληλος τρόπος. Ὁ κύριός μου συχνὰ μὲ ἐζευγεν εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάξι μὲ τὴν μητέρα μου, διότι αὐτὴ ἦτο εὐσταθὴς καὶ ἠδύνατο νὰ μὲ διδάξῃ, πῶς νὰ βαίνω καλλίτερον παρὰ ξένος ἵππος. Αὐτὴ μὲ εἶπε ὅτι ὅσον καλλίον ἐφερόμην, τόσο καλλίτερον θὰ μὲ μετεχειρίζοντο καὶ ὅτι τὸ φρονιμώτατον πάντοτε ἦτο νὰ κάμνω τὰ δυνατὰ μου διὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν κύριόν μου. Ἀλλὰ προσέθηκεν, εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχουν διάφορα εἶδη ἀνθρώπων, καλοὶ καὶ σκεπτικοί, καθὼς ὁ ἰδικός μου κύριος, ὥστε πᾶς ἵππος νὰ ὑπερηφανεύηται δι' αὐτούς, καὶ κακοὶ καὶ διεστραμμένοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπρεπε ποτε νὰ ἔχουν ἵππον ἢ σκύλον, τὸν ὁποῖον νὰ ὀνομάζουσι ἰδικόν των. Ἐκτός τούτου ὑπάρχουν πολλοὶ μωροὶ, μάταιοι, ἀμαθεῖς καὶ ἀπρόσεκτοι, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν φροντίζουν νὰ σκέπτωνται. Οὗτοι καταστρέφουν τοὺς ἵππους περισσότερον παρ' ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἀπλῶς δι' ἔλλειψιν νοῦ. Δὲν ἐπιθυμῶν τούτῳ, ἀλλ' ὅμως τὸ πράττου. Ἐλπίζω ὅτι σύ, ἐπρόσθεσεν ἡ ἀγαπητὴ μου μήτηρ, θὰ πείσης εἰς

καλὰς χεῖρας, ἀλλ' ὁ ἵππος δὲν ἤξεύρει ποῖος θὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἢ ποῖος θὰ τὸν ἵππευῇ ἢ τὸν ὀδηγῇ εἰς ἀμάξιον. Τὸ πᾶν εἶναι τυχερὸν· ἀλλ' ὅμως σοὶ λέγω, κάμνε τὰ δυνατὰ σου, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν πέσῃ ὁ κληρὸς σου, νὰ ἀποκτήσῃς καλὸν ὄνομα καὶ νὰ τὸ διατηρήσῃς.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΩΣ ΓΕΥΜΑΤΙΖΟΥΝ ΟΥΑΡΙΑ ΤΙΝΑ.

Ὁ κικρίνος (γουβιδὸς) ἔχει τοὺς ὀδόντας τοῦ πρὸς τὰ ὀπισθεν εἰς τὸν φάρυγγα, ὥστε ὅταν πάσῃ ἀπὸ λαϊμόπνον δὲν ἤξεύρει ποῖον νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἱατρὸν ἢ τὸν ὀδοντοῖατρὸν! Ὁμοιάζει δὲ τὸν βουῖν, διότι ἀναμασᾷ τὴν τροφήν του! Δυστυχῶς δὲν ἔχει τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ βοός, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύει εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰμὴ πρὸς τροφήν.

Ὁ καρκίνος μασᾷ τὴν τροφήν του μὲ τοὺς πόδας του, ἐνῶ τὸ στέριδιον τρώγει μὲ τὰ γένηα του! Θὰ ἀπέθνησκε δὲ τῆς πείνης, ἐὰν εἶχε νὰ περιμένη τόσον χρόνον ὅσον τὰ παιδιὰ μας, ἕως οὐ αὐξήσουν τὰ γένηα του! Καὶ ὅμως τὰ γένηα τῶν ὀστρέων μόλις εἶναι ὁρατὰ!

Τὰ μαλάκια δὲν ἔχουν ποσῶς ὀδόντας, ἀλλ' ὅταν παινοῦν περιτυλλισσονται περὶ τῆς τροφῆς των ὡς νὰ ἦσαν ἐν κομματί χαρτίου.

Τὰ ἀψτεροσιθῆ ἀπειναντίας, στρέφονται ἀπὸ τὰ ἔσω πρὸς τὰ ἔξω. Αἱ ἀκτίνες των εἶναι οὕτω πως κατεσκευασμέναι, ὥστε τὸ δέρμα δύναται νὰ ἀναστραφῇ καὶ τὸ μὲν ἔσω νὰ ἔλθῃ πρὸς τὰ ἔξω, τὸ δὲ ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, περιτυλλισσὼν τὴν τροφήν περὶ ἑαυτοῦ, μένει δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἕως οὐ χορτάσῃ!

ΚΟΛΟΜΒΟΣ.

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, ὁ ἀνακαλυπτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐγεννήθη εἰς τὴν Γενοῦην περὶ τὸ 1450, καὶ ἀπέθανε ἐν Βαλαδολιδ τῆς Ἰσπανίας τὴν 20 Μαρτίου 1506. Ὁ πατὴρ του ἦτο ὕφαντῆς μαλλίνων ὑφασμάτων ἐν Γενοῦῃ, εἶχε δὲ καὶ ἄλλους δύο υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα.

Ὁ Χ. Κολόμβος ἐπορεύσασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπανῆλθεν οἰκαδε καὶ ἐνησχολεῖται κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας του, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Βαρθολομαίου εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ναυσιπλοΐαν.

Τὸ 1499—1458 ὑπῆρτευσεν ὡς ναύτης ὑπὸ τὸν θεῖον τοῦ Κολόμβου, ὅστις ἐδιοικοῦσεν ἐν καταδρομικὸν πλοῖον κατὰ τῶν Βενετῶν καὶ Νεαπολιτάνων. Τὰ μετὰ ταῦτα 20 ἔτη ὁ Χρ. Κολόμβος διηλθεν εἰς διάφορους ναυτικὰς ὑπηρεσίας τῆς πατρίδος του, ἐπιδεί-

ξας πάντοτε νοημοσύνην καὶ δραστηριότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Μετ' ἀτυχῆ τινα ναυμαχίαν κατὰ τῶν Βενετῶν, καθ' ἣν τὸ πλοῖόν του ἐκάη καὶ αὐτὸς ἐσώθη κολλυμβῶν, κατέφυγεν εἰς τὴν Λισαβώνα καὶ ἐκεῖ ἐγνώρισε καὶ ἐνυμφεῖθη τὴν θυγατέρα Ἰταλοῦ τινος θαλασσοπόρου, ἐξ ἧς ἐγέννησεν υἱόν, ὃν ὠνόμασε Διέγον. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο ἐκεῖ ὁ γυναικάδελφός του τὸν εἰδοποίησεν, ὅτι ἡ θάλασσα κατὰ μίαν μεγάλην τρικυμίαν ἐκ δυτικοῦ ἀνέμου ἔρριπεν εἰς τὴν ἕρπᾶν τεμάχιον ἔξου περιέργως ἰσκαλισμένον. Ἐπίσης γέρων τις πολιτὴς τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι εὖρε ποτὲ κώπην ἐσκαλισμένην. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶδε καλάμια τῶν Τροπικῶν κλιμάτων, τὰ ὅποια τὰ κύματα εἶχον ῥίψει εἰς τὰς Πορτογαλικὰς ἀκτὰς. Ταῦτα ἔδωκαν τὴν πρώτην νύκιν εἰς τὸν Κολόμβου τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ταξιδεύων πρὸς δυσμάς. Ἡ ἰδέα του αὕτη ἐνισχύθη ὑπὸ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Ἰταλοῦ φιλοσόφου Τοσκανέλλη πρὸς τὸν Ἀλφόνσου δον βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας, ὅστις ἤρρωτησεν αὐτὸν ἂν ἦτο πρακτικὸν τὸ εἰς τὰς Ἰνδίας ταξείδιον ἐκ Δυσιῶν.

Ὁ Τοσκανέλλη ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο δυνατόν καὶ συγχρόνως ἰστέιλε καὶ χάρτην, εἰς τὸν ὅποιον τὰ Δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς ἔθεσεν ἀπέναντι τῶν Ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Ἀσίας.

Μετὰ τὸν φιλόσοφον τοῦτον ὁ Κολόμβος ἠνοίξεν ἀλληλογραφίαν, καὶ ἐνισχύθη πολὺ εἰς τὴν ἀπόφασίν του νὰ κάμῃ τὸ ταξείδιον τοῦτο διευθυνόμενος πρὸς δυσμάς.

Τὸ 1477 ὁ Κολόμβος ἔκαμε τὴν πρώτην δοκιμὴν αὐτοῦ ταξιδεύσας 100 περίπου λεύγας πέραν τῆς Ἰσλανδίας ἐπὶ τῆς 73 μοίρας βορείου πλάτους, ἐξεπλάγη δὲ μὴ εὐρῶν τὴν θάλασσαν παγωμένην.

Μετὰ τοῦτο ἐπεσκέφθη τὴν εἰς τὰ παράλια τῆς Γουινίας ἐν Ἀφρικῇ μικρὰν ἀποικίαν τῶν Πορτογάλων καὶ μετὰ 10 ἔτων ἐπανειλημμένως προσπάθειας παρὰ τῆ αὐτῆς Πορτογαλλίας, ἀπεφάσισε νὰ ἀποταθῇ εἰς ἄλλον Ἡγεμόνα.

Εὐτυχῶς τῷ 1484 ἐνώ ἐπορεύετο μετὰ τοῦ υἱοῦ του διὰ τῆς Ἰσπανίας, ἐσταμάτησε ἡμέραν τινὰ ἐξωθεν Μοναστηρίου τῶν Φραγκισκάνων Λαδαβίτα καλουμένου καὶ ἐζήτησε ἄρτον καὶ ὄψωρ διὰ τὸν υἱόν του.

Ὁ Ἡγούμενος Ἰωάννης Μαρκέτας ἐδέχθη αὐτὸν φιλοφρόνως εἰς τὸ μοναστήριον καὶ τόσον διηγῆρθη τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως του μετὰ τοῦ Κολόμβου, ὥστε συμβουλευθεὶς μετὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀπεφάσισε νὰ φιλοξενίῃ τὸν Κολόμβον καὶ τὸ τέκνον του ἐν τῷ μοναστηρίῳ μέχρι τῆς ἐλευσομένης ἀνοίξεως 1486.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν Κολόμβου συστατικὸν πρὸς τὸν ἐξομολογητὴν τῆς Βασιλείας Ἰσαβέλλας, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οὐ μόνον ψυχρῶς τὸν ἐδέχθη, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἀντενήργησε κατὰ τοῦ σχεδίου του.

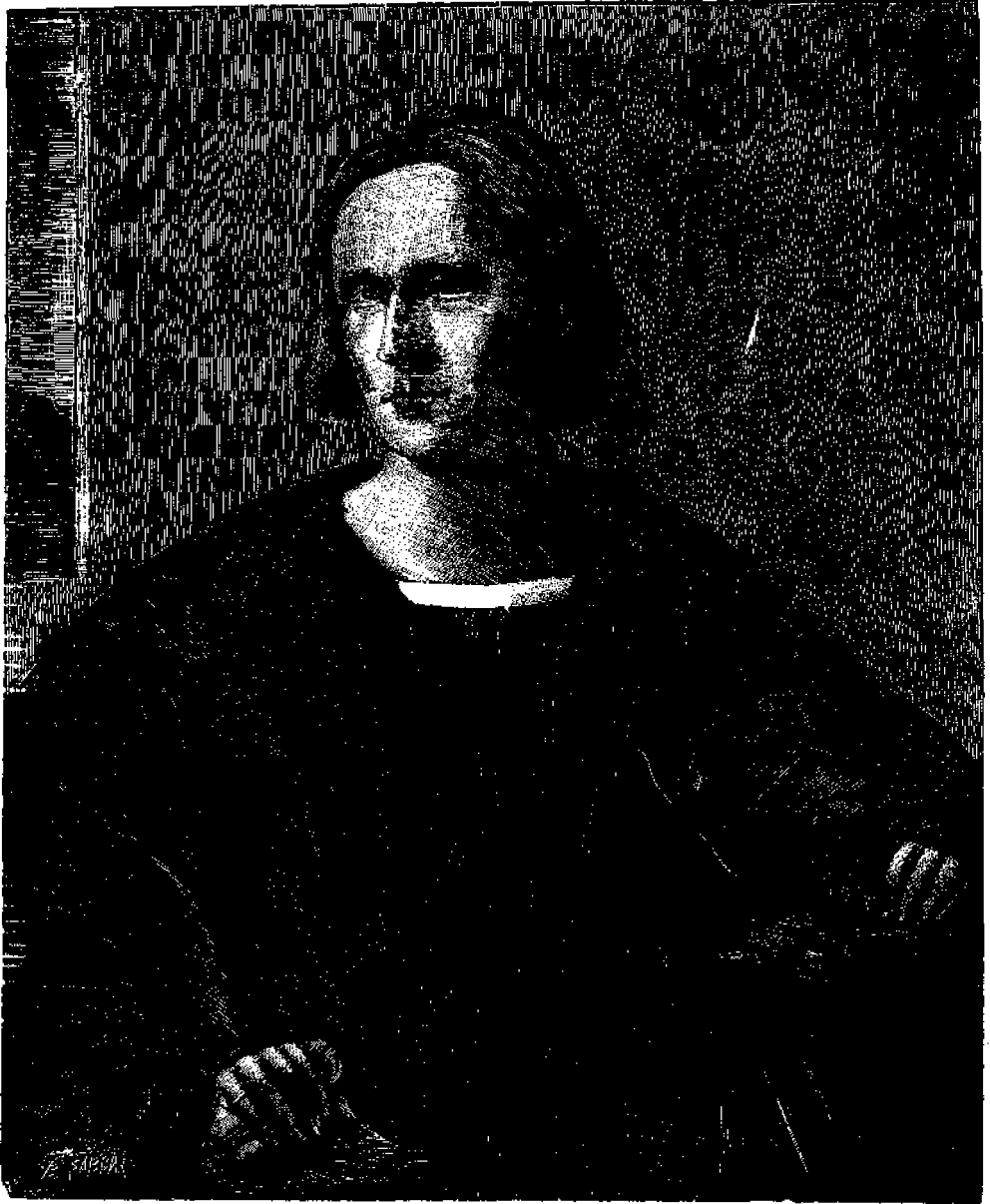
Ἐπὶ τέλους ὅμως διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ταμίου τοῦ Κράτους Ἀλόνζου δὲ Κουιντανέλλου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πάππα Ἀντωνίου Γεραλδίνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις ἦτο παιδαγωγὸς τῶν τέκνων τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου, ἐπέτυχε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν βασιλέα. Ἀποτέλεσμα τῆς παρουσιάσεως ἐκείνης ἦτο ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τοῦ σχεδίου του, αὕτη δὲ μετὰ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας

συζητήσεις απέφάνθη ότι τὸ προτεινόμενον σχέδιον ἦτο ὄχι μόνον μάταιον ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον!

Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσκολία αὕτη δὲν ἀπεθάρρυνε τὸν γενεῖον θαλασσοπόρον, ἀλλ' ἐπὶ ἑπτὰ ὄλα ἔτη ἔμεινε παρὰ τῆ αὐλῆ τῆς Ἰσπανίας ἐνιζόμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἤδη ἦλθεν εἰς στενάς σχέσεις, ἀγωνιζόμενος νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του.

σιν δύο προσκυνηταὶ ἦλθον ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ φέροντες τὴν εἶδησιν, ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ καταστρέψῃ τὸν τάφον τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν ὤμοσεν ὄλα τὰ ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων του κέρδη νὰ θυσιάσῃ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀγίων τόπων ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν!

(Ἀκολουθεῖ).

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος.

Ἐν τῷ μεταξύ αἱ ἰδέαι του ἔλαβον στροφὴν θρησκευτικὴν, καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὰς Γραφὰς πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ὁ καιρὸς εἶχεν ἔλθει, καθ' ὅν ὁ Χριστιανισμὸς ἔπρεπε νὰ διαδοθῇ καθ' ὄλον τὸν κόσμον, καὶ ἤρχισε νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ὡς τὸ ὄρισθὲν μέσον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐνῶ δὲ ἦτο εἰς τὴν διανοητικὴν ταύτην κατάστα-

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομα Βασιλικά. Εἶνε ὁ μέγιστος καὶ μεγα-

Ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ.

λοπρεπέστατος ναός του είδους του. Λέγεται δι' ότι κατέχει τον χώρο, όπου έταφη ο άπόστολος Πέτρος μετά την σταύρωσιν αυτού, και όπου κατά πρώτον (70. μ. Χ.) άνηγέρθη υπό του άγίου Άνακλήτου, επισκόπου Ρώμης, όστις, ως λέγεται, έχειροτονήθη τοιοϋτος υπό αυτού του Άποστόλου Πέτρου, ναΐδιον εις τιμήν του Άποστόλου Πέτρου, τό όποιον τό 306 μεταποιήθη εις Βασιλικά υπό του αυτοκράτορος Κωνσταντίνου. Άλλά τό σχέδιον του νυν ναού του Άγίου Πέτρου όφείλεται εις τον Πάπα Νικόλαον 5ον τό 1450.

Έκτοτε ο ναός του Άγίου Πέτρου Ολαβε διαφόρους μεταβολάς μέχρι του 1626, Δεκεμβρ. 18,

ότε και έγκαινίσθη υπό του Πάπα Ούρβανου 8ου. Τό περιστύλιον δι' έτελείωσεν υπό τον Πάπα Άλέξανδρον κατά τό έτος 1667.

Τό κτίριον του ναού του Άγίου Πέτρου από της θεμελιώσεως αυτού τό 1450 μέχρι των έγκαινίων του τό 1625 έπήρην 175, έτη κατά τό διάστα δέ τοϋτο ιεράτευσαν και απέθανον 43 Πάπαι.

Αί διαστάσεις του ναού τούτου έχουσιν ως εξής: μήκος του ίσωτερικού 602 άγγλικών ποδών, ύψος 150 ποδ., πλάτος 77 — 83. Η περιμέτρος των στύλων, των υποστηριζόντων τον δόμον, 232 ποδ. Η διάμετρος του δόμου 193 ποδ. Τό ύψος του από του εδάφους μέχρι του φανού 400 ποδ., μέχρι δέ του άκρου του σταυρού 430 ποδ.—Ο δόμος περιζώννυται υπό 6 σιδηρών ζωνών. Η δέ έτησία δαπάνη προς διατήρησιν του ναού τούτου άνέρχεται εις 50,000 φρ.

Μεταξύ των πολυπληθών άγαλμάτων, διαφόρων Παπών και άγίων της Παπικής Έκκλησίας υπάρχει και τό περίφημον άγαλμα του άγίου Πέτρου, εξ ορειχάλκου μεταφερθέν εκεί και

στηθέν επί θρόνου μαρμαρίνου λευκού έργου του 13ου αιώνος. Τό άγαλμα τοϋτο μεταφέρθη εκεί υπό του Πάπα Παύλου του 5ου' εκ μοναστηρίου του Άγίου Μαρτίνου Τόση δέ είνε' ή έτησία συρροή και τοιοϋτος ο εϋσεβής προς τον Άγιον Πέτρον των πιτών σεβασμός, ώστε εκ των φιλημάτων αυτών ο μέγας δάκτυλος του δεξιού ποδός εξηφανίσθη σχεδόν. Η προκειμένη εικων παριτημ τό έσωτερικόν του εν λόγω ναού. Η εικων του άγάλματος του Άποστολου Πέτρου έδημοσιεύθη εις τό φύλλον του Νοεμβρίου 1891. Εις τό όποιον παραπέμπεται ο άναγνώστης.

Η Κόκκατος και τό μωρόν.

Η ΚΟΚΚΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΩΡΟΝ.

Η Κόκκατος είναι εν από τα όραιότατα και νοημονέστατα είδη των ψιττακών. Είναι δέ αυτόχθον της Άφρικής και της Νοτίου Άμερικής. Τό σώμα της είναι λευκόν, τό δέ κράνος συνίσταται εκ πτερών κτριών— όταν όργίζεται τά πτερά όρθώνονται και τότε η όψις του δοδαρού τούτου πτηνού καθίσταται μεγαλοπρεπούς και συνάμα φοβερά.

Εις σϋδένα των ξένων επιτρέπει να την έγγίξουν, άλλ' οι οικιακοί και γνώριμοί της δύναται να την χαιδέωσιν ως γατάκι.

Τόσον δέ άφοσιούται εις τους κριούς της, ώστε πολλάκις επισίπτει κατά πάντων όσων ήθελον να τους έγγίσουν. Τό ακόλουθον άνέκδοτον

—Υπό την πόλιν του Λονδίνου υπάρχουν 3,000 μιλίων ύπόνομοι — 34, 000 μ. τηλεγραφικά σύρματα — 3, 200 μιλ. σωλήνες φωταερίου, και 4,500 σωλήνες κεντρικοί ύδατος !

— Εις την πόλιν της Νέας Υόρκης δαπανώνται καθ' έκάστην 76,909, 246. γαλόνια ύδατος !

— Αί εκ των ταχυδρομείων εισπράξεις εις τας Ηνωμένας Πολιτείας της Άμερικής άνέβησαν περίου εις περίπου 330, 000,000 φρ. !!

— *υπερδύ*

δεικνύει τὴν ἀφοσίωσιν καὶ νοσημοσύνην τοῦ πτηνοῦ τούτου.

Κυρία τις εἶχε μίαν Κοκκατοῦ, ἡ δὲ θυγάτηρ τῆς ἐπισκέφθη αὐτὴν μίαν ἡμέραν καὶ ἀφῆκε τὸ νήπιόν τῆς εἰς τὴν φροντίδα τῆς διὰ τὴν ὑπάγην ἔξω, ὅπου μία ὑπόθεσις τὴν ἐκάλει. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἡ Κοκκατοῦ ἐποποθετήθη εἰς τὴν κούριαν τοῦ παιδιοῦ ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς καὶ διαποικίλων φωνῶν ἐφαίνετο ζητοῦσα νὰ διασκεδάσῃ τὸ μωρόν.

Ἡ ὑπρέτρια ἀκούσασα τοὺς παραξένους φωνὰς τοῦ πτηνοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἦτο τὸ νήπιον καὶ ἰδοῦσα τὴν Κοκκατοῦ καθυμένην εἰς τὴν κούριαν ἀνωθεν τοῦ παιδιοῦ, ἐφοβήθη μήπως τὸ κακοποιήσῃ καὶ ἐζήτησε νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ ἐκεῖθεν. Ἀλλὰ τὸ πτηνὸν τόσον ἐξωργίσθη ἐναντίον τῆς ὥστε ὀρθώσαντό κράνος τοῦ ὄρμου κατ' αὐτῆς διὰ κραυγῶν καὶ δὲν ἔπαυσεν, ἕως οὗ τὴν ἠνάγκαζε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου!

Η ΚΙΝΑ

Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν αὐτῆς.

Αἱ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι εἰσῆχθησαν εἰς τὴν πολιτείαν, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ ἦθη τῶν Κινέζων εἶναι ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστοι καὶ ἀνατρεπτικαί, παρὰ τὰς εἰσαχθεῖσας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, οὐχ ἦττον εἶναι ἐπίσης πραγματικαὶ καὶ οὐσιώδεις.

Ἐ σπουδαίων τὰ ἀρχαία συγγράμματα τῶν Κινέζων, ἀναγινώσκων δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπιμειξίας τῶν Εὐρωπαίων μετ' αὐτῶν καὶ βλέπων τοὺς Κινέζους τῶν ἡμερῶν μας, εὐρίσκει μικρὰν διαφορὰν εἰς τὸν λαὸν διανοητικῶς, κοινωνικῶς καὶ φυσικῶς. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Βουδισμού καὶ τὴν δι' αὐτοῦ γενομένην θρησκευτικὴν ἀναστάτῳσιν τῆς χώρας εὐρίσκομεν τὰ πράγματα μετ' ὀλίγον εἰς τὴν αὐτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν καὶ πρότερον κατὰστασιν.

Ἐκ τίνος μέρους τῆς Δύσεως καὶ πότε οἱ πρῶτοι ἄποικοι μετηνάστευσαν εἰς τὴν Κίναν καὶ πῶς ἔστησαν τὰς σκηνάς των παρὰ τὸν Κίτρινον ποταμόν, θέσαντες οὕτω τὰ θεμέλια τῆς παρούσης Κινεζικῆς αὐτοκρατορίας, μετὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτῆς, θὰ διαμμένη αἰωνίως μυστήριον ἄλυτον. Τὸ βέβαιον, εἶναι, ὅτι οἱ ἄποικοι ἐκεῖνοι ἐφθασαν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν πολιτισμοῦ καθ' ὃν χρόνον πᾶσα ἄλλη ἐθνικότης ἦτο βυθισμένη εἰς πᾶχόν βαρβαρισμόν. Ἐπεδόθησαν δὲ εὐθὺς εἰς ὑπαρχῆς, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ εἰς τοῦτο πολὺ πιθανὸν ὀφείλουσι τὴν ὑπεροχὴν των ὑπὲρ τὰ πλείστα ἄλλα τὰ περικυκλοῦντα αὐτοὺς νομαδικὰ ἔθνη ἢ φυλάς.

Οἱ Κινέζοι κατὰ τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους φαίνεται ὅτι δὲν εἶχον καμμίαν γνῶσιν ἢ εἰδῶσιν

περὶ τῶν Εὐρωπαίων. Μόνον δὲ κατὰ τὸν Μεσαιῶνα διὰ τῶν Μωαμεθανῶν, παρὰ τῶν ὁποίων ἀπέκτησαν ἰκανὴν γνῶσιν τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἐγνώρισαν ὅτι πρὸς Δυσμᾶς κατῴκουν ἔθνη, τὰ ὑποῖα ἦσαν ἀνώτερά των εἰς τὴν μάθησιν.

Ὁ Μάριος Πολίος (τὸν π. αἰῶνα) εὔρε τοὺς Κινέζους καίοντας μαύρους λίθους, ὅπως ὀνομάζει οὗτος τοὺς λιθάνθρακας, πολὺ πρὶν γνωστῇ ἢ χρησιμότης καὶ εἰσαχθῇ ἢ χρῆσις αὐτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ τυπογραφικὴ ἦτο ἐν χρῆσει πολλὰ ἔτη πρὶν αὐτῇ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὰς ιδιότητας τῆς πυξίδος οἱ Κινέζοι ἐγνώριζον πολὺ πρὶν ἀνακαλυφθῇ ἢ χρησιμότης αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ τὰ θαλάσσια αὐτῶν ταξείδια περιωρίζοντο μόνον εἰς τὴν ἀκτοπλοίαν.

Ἡ κατασκευὴ καὶ χρῆσις τῆς μετάξης ἐπίσης ἦτο πρὸ πολλοῦ χρόνου γνωστὴ εἰς τὴν Κίναν καὶ ἐκεῖθεν μετεφέρθη εἰς τὴν Εὐρώπην. Οἱ Κινέζοι πρὸς τούτοις εἶχον φθάσει εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν πολιτισμοῦ πολὺ πρὶν εἰσαχθῇ οὗτος μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων. Ὄταν ὁ Δρ. Μόρρισον ἐπισκέφθη τὴν Κίναν 1807 μ.Χ. εὔρε τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρᾶξου, εὐγενεῖς, ἡμέρους, φιλέργου, ὑποταγεῖς εἰς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γονεῖς των, καὶ ἀναγνώριζοντας τοὺς πτωχοὺς συγγενεῖς των.

Ὄταν οἱ εὐγενεῖς τῆς Εὐρώπης ἀφῆκαν τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς μοναχοὺς, ὡς ἀναξίαν τῆς θέσεώς των, οἱ εὐγενεῖς Κινέζοι ἐσπουδαζον ἐπιμελῶς τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς!

Ἀκόμη δὲ καὶ τώρα, ὅτε οἱ στρατιωτικοὶ κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν ἐν Εὐρώπῃ, εἰς τὴν Κίναν ὁ πολιτικὸς ἄρχων θεωρεῖται ἀνώτερος τοῦ στρατιωτικοῦ, ἢ δὲ ὑψίστη τιμὴ ἢ ἀποδοσιμὴν εἰς τὸν στρατιωτικὸν εἶναι πολιτικόν τι ἀξίωμα.

Διπλώματα εἰς τὴν φιλολογίαν ἀποκτῶνται εἰς τὴν Κίναν μετὰ μακρὰν καὶ ἀκριβῆ ἐξέτασιν γενομένην ὑπὸ ἐξεταστῶν ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος. Τὰ διπλώματα δὲ ταῦτα δίδονται εἰς τὸν ἐπιτυχόντα ἄνευ διακρίσεως πολιτικῆς, κοινωνικῆς ἢ θρησκευτικῆς τάξεως, ἢ δὲ κυρία εὐγένεια παρὰ τοῖς Κινέζοις εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν γραμμάτων.

(ἀκολουθεῖ).

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία βασίλισσα ἐρονεῖθη εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰσπανῶν;
2. Ποῖοι ἐρριφονιδύνουσιν τὴν ζωὴν των διὰ τὰ φέρουσι ὄσπονδον εἰς τὸν βασιλεῖα;
3. Μετὰ πᾶσα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἐδέου των οἱ Ἰσραηλίται ἤρχισαν νὰ κτεῖνον τὸν ναόν;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1.—Είμ' ἢ καρδιά ὠκεανῶν καὶ ποταμῶν ἐπίσης,
Εἰς κόλπους, ὄρμους μὴ ζητεῖς, εἰς λήνην δὲν μ' εὐρίσκεις.
Ἐγ' ἀγαπῶ τὴν θάλασσαν καὶ ὁ Σατανᾶς ἔμνευε,
Γιὰτ' ἀπαρτῶ τὰ μέλη των ποῦ γράφω μὲ τὴν πένα,
Αἱ ἠπειροὶ μὲ χαίρονται γιὰτ' ἀρχηγὸς των βαίνω,
Πλὴν ἐξ Ἑυρώπης ἔφυγον ἀλλ' εἰς Ἀθήνας μένω.
Ἐπίστρεψον στὸ αἶνιγμα ποῦ πρόκειται νὰ λύσῃς,
Ὡς ἀρχηγὸν καὶ ἔσχατον ἐκεῖ θὰ μ' ἀπαγέσῃς.

Ἐρ Ῥοστοβίφ (Ῥωσσίας) Γ. Ἰ. Μπλίτας.

2.—Ὁ καθεὶς μὲ εὐρετάει κάθε χρόνο μιὰ φορά.
Ἄν τὰ δυὸ μοῦ ἀφαιρέσῃς,
Κ' ἓνα πνεῦμα μοῦ προσθέσῃς,
Γίνομαι δ,τι δὲν θέλῃς νὰ γενῆς . . . ὦ, συμφορά!

Ἀθήνησι, Ἀριστοφάνης.

3.—Πότε φαίνομαι καλὸς, πότε φαίνομαι κακός,
Ἐ τοὺς θνητοὺς ποῦ μ' ἀγαποῦνε μὲ ψυχὴ καὶ μὲ καρδιά.
Ἄν τὸ δεύτερον στοιχεῖόν μ' ἀφαιρέσῃτε, Παιδιά,
Τότε γίνομαι τρανός καὶ πολὺ ἱστορικός.

Ἀθήνησι, Π. Π.

4.—Εἶμαι πόλις τις ἀρχαία
Ἰσχυρὰ καὶ βωμολαχία,
Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃς,
Θὰ ἰδῆς καὶ θ' ἀπορήσῃς
Ἀνθρώπων νὰ διορθῶνῃ
Μὲ κλωστή καὶ μὲ βελόνι.

Ἐρ Θεσσαλονίκῃ, Ἀχιλλεὺς Βάκου.

Ἀκροστιχίς.

5.—Συνίσταμαι ἐξ ἑπτὰ λέξεων· τούτων ἢ μὲν πρώτη εἶναι τὸ ὄνομα βασιλέως τινός τῆς Λυδίας πλουσιωτάτου, ἢ δευτέρα τὸ ὄνομα τῆς συζύγου του Μενελάου, ἢ τρίτη τὸ ὄνομα Ἀκρωτηρίου τινός τῆς Ἑλλάδος, ἢ τετάρτη τὸ ὄνομα ἐνδυναμιατικοῦ τινός ποσοῦ, ἢ πέμπτη τὸ ὄνομα ζώου τινός, ἢ ἕκτη τὸ ὄνομα ἐπιρρήματος τροπικίου,

καὶ ἡ ἑβδόμη τὸ ὄνομα ἡρώδης τινός τοῦ Τρωτικοῦ πολεμοῦ, τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων λαμβανόμενα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα μιᾶς νήσου τοῦ Ἰωνίου πελάγους ὠραιωτάτης καὶ εὐφοροτάτης.

Ἐρ Παρίσι, I. S. Καμπιώτης.

Τετράγωνον.

6.—Νὰ συμπληρωθῇ τὸ παρὴν τετράγωνον, διὰ τοιούτων λέξεων αἰτινῆς ἀναγνωσθόμενα ἐριζωνίως ἢ καθέτως νὰ δίδωσι τὰς αὐτὰς λέξεις.

Ἀθήνησι, Νικολ. Κρόσσι.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1892.

- 1—Ἴον—Ἴον—Ἴβιον
2—Διὰ—Βόλος—Διάβολος
8—Πίνδος—Ἰνδός
4—Ῥέα—Ἐαρ
5—Σρακτηρία—Βακτηρία

6.—Φ—ρίκος
Α—πρίλιος
Ε—νομός
Θ—ησέας
Ω—ς
Ν—εφέλη.
7.— K N
α α ν
λ Ζ ο
Σ α λ Α μι ε
x p μ
υ ε α
Λ τ ι

Αὐται,

Πετροῦλα Σπετσιώτου ἐξ Ἀθηνῶν 1.2.5.6.7. Εὐδοξία Κ. Νικήτα ἐκ Βόλου 6. 7. Ἡρακλειώτης ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης 1.3.4.7. Σωτήριος Χ. Θεοδόσης ἐκ Κερκύρας 1.2.4.5.6.7. Γεωγ. Ι. Μπλίτας ἐκ Ῥοστοβίφ Ῥωσσίας 1. 4. 5. 6. 7. Καλλιόπη Ν. Δεμέστιχα ἐξ Ἀθηνῶν 1.2.3.4.6.7. Φωτεινὴ Π. Ῥοζάκου ἐκ Γουβίου 1.2.5.6.7. Γ. Ι. Μεταλλίδης ἐκ Κερκύρας 1.2.3.7. Μαρία Γεωργαντά ἐξ Ἀθηνῶν 1.2.3.7. Ἀχιλλεὺς Βάκου ἐκ Θεσσαλονίκης 1, 4, 7, Γεώργιος Μαρτύκουλος ἐκ Πάρου 1.3.5.7. Ἀγλαΐα Καλοσοχόρη ἐκ Σύρου 1.2.3.7. Ἀνθὴ Πολυζωγοπούλου, Ἀνδρέας Πολυζωγοπούλου,

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς Ἑλλητικῆς Εὐαγγελικῆς Ἑκκλησίας. — Ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν ὑπάρχουσι σώματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὁλόκληροι σειραὶ Ἐβημ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.

—Προδέτι λόγοι διὰ ἱεροκήρυκας καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ φυλλάδια καὶ, διδύλια. —Καὶ πάλιν συνιστῶμεν εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἐβ. τῶν Παίδων τὸ Ἐγκυκλιόπαιδικὸν λεξικὸν τῶν κ.κ. Μπαρτ καὶ Χιρστ ὡς ἰδιαν ἀναγκαῖον διὰ πᾶσαν οἰκογενεῖαν. — Τὸ Σπῆλαιον τῶν ἀρστῶν διηγήματα τερπνότατον καὶ διδασκτικώτατον διὰ οἰκογενεῖας μὲ εἰκόνας· τιμὴ μόνον μιὰ δραχμὴ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.